

සන්නස

සාහිත්‍ය තරඟාවලිය

2006

විවෘත අංශය
වයස් සීමාවකින් තොරව ඕනෑම ශ්‍රී ලාංක-කයෙකුට විවෘත අංශයට සහභාගී විය හැකි ය.

කණිෂ්ඨ අංශය
වයස අවුරුදු 18 ට අඩු තරඟකරුවන්ට/තරඟ කාර්යයට මේ අංශය වෙන් වෙයි.

කෙටි කතා (විවෘත/කණිෂ්ඨ) පොදු කොන්දේසි

- 1 කෙටි කතා සඳහා වචන සීමාවක් නැත.

- 2 තමන්ට කැමති තේමාවක් යටතේ නිර්මාණ ඉදිරිපත් කළ හැකි ය.
- 3 එක් අයෙකුට තමන් කැමති නිර්මාණ සංඛ්‍යාවක් හැකි ය.
- 4 කෙටිකතාව තමාගේම නිර්මාණයක් බවත් තරඟ කොන්දේසි වලට එකඟ වන බවත් සඳහන් ලිපියක් සෑම නිර්මාණයක් සමග එවිය යුතුය.

කාව්‍ය නිර්මාණ (විවෘත/කණිෂ්ඨ) පොදු කොන්දේසි

- 1 වචන සීමාවක් නැත
- 2 තමන්ගේ අභිමතය පරිදි සඳහන් තෝ

නව යනි ඉදකැප්...

නිර්මාණ ධාරගන්නා අවසාන දිනය

2006 මාර්තු 31

නිසඳැස් නිර්මාණ ඉදිරිපත් කළ හැකි ය.

3 එක් අයෙකුට තමන් කැමති සංඛ්‍යාවක් නිර්මාණ ඉදිරිපත් කිරීමට අවසර ඇත.

4 නිර්මාණය තමන්ගේම බවත් තරඟ කොන්දේසි වලට එකඟ වන බවත් සඳහන් ලිපියක් සෑම නිර්මාණයක් සමගම එවිය යුතුය.

මෙයට පෙර ප්‍රකාශිත ඒවා කොටස යුතු ය.

3 තරඟයට එවන නිර්මාණ තැවත ආපසු එවීමට හැකියාවක් නැති බව සලකන්න.

4 නිර්මාණ ධාරගන්නා අවසාන දිනය 2006 පෙබරවාරි 28 වෙයි.

5 තරඟය පිළිබඳ මතු වන ගැටළු වලදී සන්නස සංස්කාරකගේ තීරණය අවසන් තීරණය බව සලකන්න.

සිංගම අංශ සඳහා පොදු කොන්දේසි

- 1 සෑම නිර්මාණයක්ම පිටපත් දානකින් යුතුව එවිය යුතු ය.
- 2 තරඟයට ඉදිරිපත් කරන නිර්මාණ

සන්නස වාර්ෂික සාහිත්‍ය තරඟය 2006 Sannasa PO Box 172 Reservoir Vic 3003 Australia

නාඛගමී යන වචනය සෑදී ඇත්තේ නාටක යන සංස්කෘත වචනයෙනි. එය දෙමළ භෂාවට නාටකමී විය. සිංහලට පරිවර්තනය වීමේ දී නාඛගමී වචනයෙන් ආ බව සැළකේ. නාඛගමී යන වචනය මුලින්ම සිංහලෙන් දක්නට හැකි වන්නේ ඉතා පැරණි පුස්තකල පොතක් වන වන්නි උපත යන පුස්තකල ලියවිල්ලේය.

නාඛගමී ලංකාවට පැමිණියේ දකුණු ඉන්දියාවෙනි. නාඛගමී යනු දකුණු ඉන්දියාවේ භගවතී මේලා තෙරස්කෘතයක් ගෙවත් විදී නාට්‍ය ලෙස ප්‍රචලිතව තිබූ ගැමි නාට්‍ය කලාවකි. ලංකාවේ නිවෙන ගාන්තිකර්ම සොකර කෝලමී වැනි නිර්මල ජන නාට්‍ය කලාව මෙයට ආදේශ කළ හැකි ය. දැරුවේම පැවති මෙම ගැමි නාට්‍ය කලාවන් අතර මූලික සමානකම දැක ගැනීමට හැකි ය. මේ නිසා දකුණු ඉන්දියාවේ ගැමි නාටක කලාවක් වූ නාඛගමී මෙරට නාට්‍ය කලාවට ප්‍රවිශ්ඨ වීමට වැඩි කලක් ගත නොවී ය. නළුවන් සභාවට හඳුන්වා දීමේ ක්‍රමය පොතේ ගුරු ගෙවත් නළු කණ්ඩායමේ නායකයෙක් සිටීම, නළුවන් ගමන් නාලයකින් සබාවට පැමිණීම, නායකයා හා නළුවන් අතර සිදුවන සංවාද ආදිය ගාන්තිකර්ම සොකර කෝලමී වැනි ගැමි නාටක වල තිබුණි. මේවා නාඛගමී වලද නිවෙන බැවින් පොදු සමාන කමක් මේ දෙකේම දක්නට පුළුවන. මේ නිසා නාඛගමී විදේශයකින් පැමිණි ආගන්තුක නාට්‍ය කාලවක් වශයෙන් නොව මෙරට දේශීය නාට්‍ය කලාවේ අංගයක් බවට පත්වීමට වැඩි අපහසුවක් නොවී ය.

සිංහල හරිස්චන්ද්‍ර නාඛගමී යනුවෙන් නිෂ්පාදනය කරන ලදැයි කියවේ. පේදුරු සිඤ්ඤෝ ව්‍යුචේ තතුරුමකොන ප්‍රදේශයේ ය. ඔහුගේ පුත් පිලිප්පු සිඤ්ඤෝ කම්මලේ වැඩ කරන ගමන් අතුරු කළු වලින් බිත්තියේ ලියා එකතු කළ ඇතැල්ලොලා හෙවත් සිංහල නාඛගමී නිෂ්පාදනය කළ බව ඉතානා-සයේ සඳහන් වේ. 1814 සිදුවූ ඇතැල්ලොලා පවුලේ බෙදවැවකය 1824 රාජාධිපති රජුගේ කාලයේ උඩරට සෑම රදල නිවසකම රඟ දැක්වූ බව ඉතිහාසයේ සඳහන් වෙයි. එමගින් පෙනී යන්නේ එය ඉතා ජනප්‍රිය වූ

ශ්‍රීභාන් මද්දමගේ

සිඤ්ඤෝ පිලිගෙනයි. පිලිප්පු සිඤ්ඤෝගේ නාඛගමී ව්‍යාපාරය එය නාට්‍ය කලාවක් වශයෙන් වර්ධනය වීමටද වැදගත් මෙහෙයක් ඉටු කළ බව සඳහන් කළ හැකි ය. ඔහුගේදී නාඛගමී වල රඟපෑම තුළින් දක්ෂ නාඛගමී නළු කණ්ඩායමක් බිහි විය. එම නළුවන් ද පසු කාලයේ දී නාඛගමී කෙරෙහි රුචිකත්වය දැක් වූ විශාල ප්‍රේමික සංඛ්‍යාවක්ද බිහි වන්නට ඇතැයි විශ්වාස කළ හැකි ය.

පිලිප්පු සිඤ්ඤෝ ට පසුව නාඛගමී රචනා කළ අය අතර ඥානාචාරී පුලියස පත්‍රයේ කථනා වී ක්‍රිස්ටියන් පෙරේරා වැදගත් කොට සැළකිය හැකි ය. ඔවුහුදී නාඛගමී, මරුසන් සහ පලෙන්තිනා හෙවත් බැලසන්ත නාඛගමී, මේ ආදී නාඛගමී රූපයක් රචනා කර ඇත. මේ හැර පහත සඳහන් නාට්‍ය රචකයන්ද මෙකල නාඛගමී රචනා කොට ඇති බව සඳහන් වෙයි.

මෝදුරු පැලිය අප්පුනාමි - පිතිමුරා, මියුලින් සහ මිලිනා නාඛගමීද ගල්කියේසේ හෙන්නික් අප්පුනාමි - මැරනා, රංගවල්ලි, නොංචි කතාව යන නාඛගමීද

පී පිරිස් - ඉයුපින්, ප්‍රොටියන් සහ වැලන්ටයින්, පැරකුමිනා නාඛගමී හෙවත් දඹදෙනි කතාව (1900), හරිස-වන්දු, රෝලිනා යන නාඛගමී (1890) ද වාර්ලියේ ද ආබ්‍රේවී - සෙලෙස්තිනා, දියෝගු කුමරුගේ හා එන්ග්‍රේනියා කුමරුගේ කතාව, සාන්ත නිකොලස් මුනිලුගේ කතාව යන නාඛගමී රචනා කර පෙන්වන ලදී.

මේ අතර එස් ඩී තෝමස් සිල්වා ගුරුත්තන්සේස් කථනාටක හා නින්දුස්ටානි සංකීතය මැනවින් හදාරා 1844 දී ලියනෝරා නාඛගමී නිෂ්පාදනය කළ අතර මෙය මුදල් අයකර පෙන්වන ලද්දක් යයි කියවේ. කරුණු එසේ නම් මුදල් අය කොට නාට්‍ය රඟ දැක්වීමේ ආරම්භය මෙය බව සැලකිය යුතු වේ. ඔහුගේ අනෙකුත් නාඛගමී අතර මහ පනරංග, කොනලාවල, බරෝඩා යන නාඛගමී ද සඳහන් වෙයි.

මෙසේ මුල් කාලයේ නාඛගමී හා ඒවායේ ඇතුලත් කතා වස්තු දෙස

බලන විට පැහැදිලිව පෙනී යන කරුණක් නම් නාඛගමී කලාවට රෝමානු කතෝලික ආගමේය බලපෑම නොඅඩුව ලැබී ඇති බවයි. මෙකල නාඛගමී නිෂ්පාදනය කළ රචකයන් හා එම නාඛගමී වල නම් දෙස බලන විට ද කතෝලික බලපෑම පිළිබිඹු වෙයි. සිංහල නාඛගමී කලාවේ පියා ලෙස සැළකෙන පිලිප්පු සිඤ්ඤෝ ද උග්‍ර කතෝලික ලේදියෙකුයි. නාඛගමී බොහෝ විට කතෝලික ආගම ව්‍යාප්ත කිරීමට හා එහි භක්තිමය ස්වරූපයක් ඉස්මතු කිරීමට හේතු විය.

නාඛගමී කලාවේ අගය කළ හැකි තවත් විශේෂ කරුණක් නම් එය දිගුකල නාට්‍ය සාහිත්‍යයට මූල පිරිමයි. නාඛගමී වලට කලින් මෙරට පැවති කෝලමී සොකර ආදී ගැමි නාට්‍ය වලද විධිමත්ව සකස් කළ නාට්‍ය පිටපත් තිබූ බවත් නොපැ-සෙයි. බොහෝ විට ඒවා මුඛ පරම්පරාගතව පැමිණි බව සැළකෙයි. එහෙත් අපට ලැබී ඇති මුල්ම නාඛගමී පෙලපොත් පරික්ෂා කර බලන විට ඒවා ලිඛිත සාහිත්‍ය කෘති වශයෙන් පැවත ආ සාහිත්‍යාංගයක් වශයෙන්ද සැළකීමට හැකියාවක් ඇත.

ඉයුපින් නාඛගමී ගීතයක්

ඉයුපින් දුකියන් සවන් යෙම මින්දා අයනු මබස් මේදියෙන් නන්ද මා පිය හර නින්දා මෙවර සදු කින්ද මෙලෙසේ මා කරන්දනු ඒද ඇ//

දුකී සෝමා වැනි කැළුමෙන් පිනවන්නී ප්‍රේම වූ ස්වාමී දුටුනි සුන්දර මී මෙහි දැක ගන්නට හර පිය බැන්දි ආදරින් අද කැන්දන බව හැගේ

ඉයුපින් මා පිනනා දුකින් හෙපි දෙන්නා මා සිත ලෙස රකිනා දෝස අතත් මගෙ වෙස් නොගෙන නතු පාස අතකර මතු රහසේ හබනු යුතු

වී ක්‍රිස්තියන් පෙරේරාගේ ඉයුපින් නාඛගමී ඉයුපින් දුකී හරඟය

ලබන කලාපයේ නාඛගමී පෙල ගැසෙන අන්දම

නාඛගමී

තුන්වන සිතුව

බවයි. මෙලෙස නාඛගමී කරුවකු- වචනයේ පිලිප්පු සිඤ්ඤෝ වඩ වඩා ජනප්‍රිය වන්නට වූ අතර ඔහු පිසින් ලියා නිෂ්පාදනය කරන ලද නාඛගමී සංඛ්‍යාව 10 - 12 ක් පමණ වන්නට ඇතැයි අනුමානය කර ගැනේ. ඇතැම් මූලාශ්‍ර වලට අනුව මොහු සිංහලයේ ආදිම නාඛගමී කතු වරයාය. ඔහු පිසින් රචනා කරන ලදැයි සැළකෙන කෘති වලට අමතරව සිංහ වල්ලි, ඇතැල්ලොලා, සාන්ත ජෝසප්, සුසෙමු හෙල්ලෝනා, සාන්ත නිකොලෝස්, වින්ඩිකර්ම, මානලං යන නාඛගමී අයත් යැයි සැළකේ. නාඛගමී වල ජනප්‍රියත්වය හා සිංහල නාඛගමී කලාවට කරන ලද සේවය ද සළකා සිංහල නාඛගමී කලාවේ පියා වශයෙන් කම්මල් කරුවකු වූ පිලිප්පු

නාඛගමී කලාව මෙරට ප්‍රචලිත වූ ආකාරය දෙස බලන විට එය මුලින් ම යාපනය, නලාවත, කොළඹ, වැලිගම, මාතර, නගන්දල ආදී මුහුදු බඩ ආශ්‍රිතව ව්‍යාප්ත වූ බව පෙනී යයි. ඊට ඇතුලත් වනාන්ත වූ බවක් නොපෙනෙයි. ශ්‍රී ලංකාවේ පළමු වරට රඟ දැක්වූ නාඛගමී වශයෙන් සැළකෙන්නේ දකුණු ඉන්දියාවේ බෙහෙවින් ජනප්‍රියව පැවති හරිස්චන්ද්‍ර නමැති ද්‍රවිඩ නාඛගමීයි.

මෙලෙස රඟ දැක්වන ලද මුල්ම නාඛගමී බොහොමයක් ද්‍රවිඩ භාෂාවෙන් නිෂ්පාදනය වී තිබිණි. පසුව ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඒවායේ සිංහල පරිවර්තන ද ඉන් අනතුරුව සිංහල නාඛගමී ද බහුලව නිෂ්පාදනය වන්නට විය.

දෙමළ භාෂාවෙන් නිෂ්පාදනය වූ හරිස්චන්ද්‍ර නාඛගමී කම්මල් කරුවකු වූ පේදුරු සිඤ්ඤෝ පිසින් සිංහලයට පෙරලා